Naum - Comentarii W. McDonald

I. CARACTERUL LUI DUMNEZEU, JUDECĂTORUL (1:1-8)

Este descris caracterul lui Dumnezeu, El fiind prezentat drept gelos, răzbunător şi mânios, pe de o parte, şi totuşi încet la mânie şi măreţ în puterea Sa, pe de altă parte. El deţine controlul asupra universului şi asupra tuturor locuitorilor săi. Gelozia Lui este gelozia neprihănită a unui soţ pentru soţia iubită, iar nu invidia cuiva pentru fericirea altora. Israel este „soţia" lui Iehova.

Când pedepseşte El, nimeni nu I se poate împotrivi. Totuşi El este bun faţă de cei ce se încred în El. Judecata Lui va face ravagii ca un potop peste toată Asiria, distrugându-i capitala, Ninive.

II. CERTITUDINEA PIERZĂRII CETĂŢII NINIVE (1:9-15)

Aceste, cuvinte le sunt adresate asirienilor. Dumnezeu era pe punctul de a-i nimici. Cel ce a urzit rele împotriva Domnului va cădea. Asta se referă probabil la Senacherib sau la neruşinatul de Rabşache.

Deşi asirienii sunt acum în siguranţă (în momentul scrierii profeţiei, n.tr.), ei vor fi nimiciţi. Deşi Israel a fost asuprit, acest lucru nu va mai continua, căci Dumnezeu va scutura jugul asirienilor de pe grumazul poporului Său.

În continuare Domnul se adresează direct regelui Asiriei. Numele său va fi dat uitării, templul său idolesc va fi devastat iar Domnul îi va săpa mormântul, din pricina răutăţii de care a dat dovadă.

Versetul acesta îl prezintă pe solul care aduce veşti bune despre distrugerea Asiriei şi pacea ce a urmat în Iuda. Pavel citează cuvinte similare la Romani 10:15, dar acolo sunt folosite în contextul evangheliei (Isaia 52:7).

Primele zece versete se ocupă de asediul cetăţii Ninive de către babilonieni. „Cel care împrăştie" se referă probabil la Domnul sau la babilonieni. Locuitorilor înfricaţi ai cetăţii li se spune, batjocoritor, să se pregătească de bătălie, dându-se patru porunci: „Păziţi cetatea!" „Urmăriţi drumul!" „Întăriţi flancurile!" şi „Fortificaţi-vă puterea cu toate eforturile."

Domnul îşi va restaura poporul. Se va reface o parte a strălucirii Israelului, dar nu se va întâmpla prea curând. Regatul de sud nu fusese deportat, ci în această perioadă plătea tribut.

Un alt sens total diferit al acestui text se poate desprinde dintr-o traducere alternativă. În comentariul său de aproape 400 de pagini asupra scurtei profeţii a lui Naum, Walter A. Maier traduce verbul „a restaura" printr-un termen cu sens opus, „a reteza" şi redă ,.strălucirea" prin traducerea cea mai frecventă, respectiv „mândrie." Iată ce scrie el:

Afirmaţia „Iahve a tăiat mândria lui Iacob" descrie pedepsirea care a avut loc în trecutul istoric, pe care Iahve i-a aplicat-o lui Iuda, patria profetului, din pricina faptului că L-a respins cu înfumurare pe Cel Atotputernic. Naum se gândeşte probabil la ravagiile provocate de Senacherib, care s-a lăudat că a făcut ravagii în Iuda.

Referirea la Israel ca o vie ruinată şi goală se potriveşte cu mai multe imagini din VT (Psalmi 80:12; Isaia 5:5, 6; Ieremia 12:10; Osea 10:1).

Soldaţii babilonieni sunt înfăţişaţi în versetele 3 şi 4, îmbrăcaţi în culorile lor preferate: babilonienii în roşu iar aliaţii lor, mezii, în tunici stacojii (culoarea forţelor militare asiriene era albastrul). Ofiţerii din versetul 5 care se poticnesc au fost consideraţi a fi apărătorii asirieni, dar contextul arată ca ar fi mai degrabă vorba de invadatorii babilonieni. Şuvoaiele inundă cetatea, şubrezindu-i temeliile şi făcând să se prăbuşească palatul.

Regina este dusă în captivitate. Oamenii fug din cetate, nesocotind ordinul de a se opri. Bogăţiile şi comorile cetăţii Ninive sunt prădate - prada de argint şi prada de aur. Cetatea este acum pustiită. Groaza se poate citi pe toate feţele.

Versetele acestea vor fi apreciate mai la justa lor valoare când ne vom aminti că, aşa cum Marea Britanie a adoptat leul ca emblemă, iar Statele Unite vulturul, asirienii erau de-a dreptul obsedaţi de lei. Capete de oameni pe trupuri de leu (sau vice-versa) apar frecvent în arta asiriană, în sculpturile acestei culturi. Fără îndoială ei se credeau lei şi încercau să se poarte în consecinţă. Comparând Ninive cu vizuina unui leu, Naum înfige fără cruţare cuţitul ironiei, rănind adânc aroganţa niniveană, prin folosirea unor cuvinte ca lei, leu tânăr, leoaică, pui de leu - de şapte ori în două versete!

Domnul oştirilor a decretat totala nimicire a lui Ninive. întrucât Domnul S-a făcut pe El însuşi duşman al său, cetatea nu are nici o şansă. Carele ei vor fi arse iar leii săi tineri (războinicii) vor fi tăiaţi cu sabia. Sunetul oştirilor sale nu se va mai.auzi şi ea nu va mai face victime.

Capitolul 3 continuă imaginea căderii cetăţii Ninive şi arată care au fost motivele ce au stat la bază: este o cetate setoasă de sânge şi plină de minciuni şi jaf, care a smuls pradă de la atâţia. Acum călăreţii babilonieni o atacă cu sabia strălucitoare iar străzile sunt pline de cadavre fără număr.

Naţiunea este judecată pentru curviile şi vrăjitoriile ei, pentru că i-a corupt pe alţii cu idolatria şi comerţul ei. Iehova va da în vileag păcătoşenia ei şi o va acoperi de ocară, o pedeapsă cât se poate de nimerită pentru o curvă seducătoare.

Ea nu va scăpa după cum n-a scăpat nici No Amon (Teba), marea cetate care simboliza puterea Etiopiei şi Egiptului. Ca aliaţi sau ajutoare, Teba s-a bizuit şi pe Put şi Lubim - care sunt considerate în general a fi Libia, (Termenul modern „Libia" derivă probabil din „Lubim.") deşi nu putem afirma cu certitudine că aşa stau lucrurile. E posibil ca Put să fi fost situată mult mai spre sud, în Somalia actuală. („Put" ar putea fi „Put" în egipteană, o ţară situată pe coasta Mării Roşii probabil în Somalia de azi.)

Şi Ninive va fi ameţită de băutura mâniei lui Dumnezeu. Ca nişte smochine ce se coc, ea a fost numai bună de judecată. Întăriturile ei vor cădea când porţile ţării sale vor fi deschise larg pentru ca să intre pe ele duşmanii ei.

În pofida celor mai minuţioase pregătiri din partea lui Ninive pentru asediul ce se punea la cale - făcând rost de cantităţi suplimentare de apă şi consolidându-şi meterezele cu noi cărămizi din lut, acolo unde se cerea - ea va cădea. Deşi negustorii, comandanţii şi generalii erau ca stelele de pe cer de numeroşi, ei vor părăsi cetatea ca nişte roiuri de lăcuste, ce fug la răsăritul soarelui.

Păstorii (liderii) Asiriei dorm acum somnul morţii. Naţiunea a suferit o lovitură de moarte. Vestea căderii ei va provoca multă bucurie, deoarece mulţi au suferit de pe urma ei. Ninive a căzut în anul 612 î.Cr. Atât de minuţios s-a împlinit profeţia lui Naum, încât, ulterior, armate cum ar fi acelea ale lui Xenofon şi Alexandru cel Mare, habar nu au avut că mărşăluiau în apropiere sau chiar peste ruinele marii cetăţi Ninive. Abia în secolul al nouăsprezecelea s-a stabilit cu precizie unde se află locul pe care se înălţa odinioară Ninive. (Paul Emile Botta, Austen Henry Layard şi George Smith au fost pionieri în domeniul arheologiei în ce priveşte descoperirea renumitelor ruine ale cetăţii Ninive - începând din anii 1840 până în anii 1870).

clickbible.org